

Zpravodaj

3/2006

Duben

pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-5

- Informace ze setkání pastorační rady farnosti
- Misionář Peter Krenický
- Nasavrky 2006
- Pozvání zejména pro rodiny
- Katechumeni a biřmovanci na Vesmíru

MINISTRANTI str. 6

- Diecézní setkání

ZPRÁVY

Z DIECÉZE str. 6-7

- Výstava „Česká bible v průběhu staletí“
- Pozvánka na diecézní setkání dětí

KATECHETICKÉ

OKÉNKO str. 7

- 1. sv. přijímání

CHARITA - MISIE str. 8

- Sběr šatstva
- Pomoc při povodních
- Dům pokojného stáří

LITURGIE str. 9-10

- Svatý týden

DUCHOVNÍ HUDBA str. 11

- Občasník
- Slovo k lidovému zpěvu

RŮZNÉ str. 12-14

- Dopis na věčnost
- Ruka
- Legenda o stromech
- Svátost smíření

VELIKONOČNÍ

BOHOSLUŽBY str. 15

KALENDÁŘ str. 16

- Blahopřání

MILÍ FARNÍCI A PŘÁTELÉ

Letošní zima pro své dlouhé období nás téměř všechny překvapila. Sotva roztál sníh, ještě trochu zapršelo, a už se přiblížily velikonoční svátky, svátky našeho vykoupení. Zdá se, že letošní jaro přichází s malým zpožděním. Snad každý z nás by si přál teplé počasí. Ale vypadá to jakoby i počasí bylo načasováno na letošní velikonoční svátky.

Velikonoční svátky byly svátky pastevců a prvních jarních plodů. S vyjitím Izraele z egyptského otroctví velikonoční svátky dostávají nový význam. Přejít z otroctví do svobody.

Ježíšovou obětí na kříži Velikonoce dostávají vykupitelský charakter. Vyjít z vlastního hříchu ke svobodě Božího dítěte osvobozeného od jakéhokoliv zla a hříchu.

Budeme spolu prožívat velikonoční třídní:

- V ustanovení Eucharistie – Zelený čtvrtek,
- V utrpení a smrt Krista na kříži – Velký pátek,
- V vzkříšení Krista – vigilie Bílé soboty a Neděle velikonoční.

Chceme prožít tyto okamžiky co nejvíce ve spojení s Kristem a s bližními. Vyprošujme si již teď sílu a pomoc Ducha svatého, abychom se dobře připravili.

Přeji Vám všem radostné a požehnané prožití velikonočních svátků.
P. Jindra

INFORMACE ZE SETKÁNÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI 22. BŘEZNA 2006

Milí spolubratři, ve středu 22. března se na faře v Pardubicích opět sešla pastorační rada farnosti.

Po úvodní modlitbě informoval P. Forbelský přítomné o vývoji úkolů nastíněných při únorovém zasedání.

V průběhu minulého měsíce se sešla dvakrát ekonomická rada farnosti a stanovila za investiční priority stavebních prací v tomto roce dokončení opravy fary v křídle, kde je skautská klubovna, a pokračování oprav ambítu u Kostelíčka.

Byl vyřešen problém nástupce pana Václava Metelky, dlouholetého obětavého kostelníka a správce fary. Na místo **kostelníka** bude přijat od 1.4.2006 na plný úvazek p. **Erik Makúch**, kterého většina z vás zná jako ministranta z kostela sv. Bartoloměje a který bude vedle práce kostelníka pro kostely sv. Jana a sv. Bartoloměje také po dva dny v týdnu k dispozici pro pomoc při práci na faře. Na místo **správce fary** byl na plný úvazek přijat pan **Václav Pecen**.

Maminky, které s kočárky navštěvují dětskou mši v neděli v 10:00 v kostele Zvěstování Panny Marie, jistě potěší, že památkáři vydali povolení pro vybudování bezbariérového přístupu do kostela Zvěstování Panny Marie, který bude realizován jako dřevěný sjezd na místě levého křídla zádveří. Sjezd bude vybudován v průběhu měsíce dubna.

Situace neustále blokových přístupů ke vchodům do kostela sv. Bartoloměje parkujícími auty byla nafocena a postoupena prostřednictvím paní Ing. Kosové Magistrátu města Pardubic k řešení.

Byla kontaktována zprostředkovatelská firma, která zajišťuje zaměstnávání občanů Slovenské republiky v Pardubicích, a byla jí nabídnuta možnost společenství a bohoslužeb pro Slovenské občany. Zatím čekáme na její vyjádření.

Biblické hodiny se staly pravidelnou součástí nabídky aktivit farnosti a navštěvuje je asi 40 lidí.

V pátek 10.3.2006 proběhla první páteční latinská mše, na vyhodnocení reakcí a zájmu ze strany věřících vyčkáme do července.

Pravidelné páteční křížové cesty v průběhu postní doby jsou již jednotlivými skupinkami zajištěné.

Druhá část zasedání byla věnována přípravě velikonočních obřadů.

Pro všechny velikonoční obřady byl stanoven ceremoniář, který bude mít na starost režii a hladký průběh obřadu. Pro kostel sv. Bartoloměje je to Ing. Josef Jinoch pro Pá 14.4.2006 a So 15.4.2006 a Mgr. Karel Kylar pro Čt 13.4.2006 a Ne 16.4.2006. V kostele sv. Jana jsou to pan Pavel Šisler a Ing. Jan Franc. Bylo také navrženo, aby kromě ceremoniáře byl přítomen i moderátor, který bude komentovat jednotlivé části obřadu.

Pro obřad omývání nohou, který proběhne pouze v kostele sv. Bartoloměje, bude stanoven seznam lidí a zvažuje se jejich obeslání osobní pozvánkou otce biskupa. Na Bílou sobotu proběhne v kostele sv. Bartoloměje adorace u otevřeného Božího hrobu a o vigílii v kostele sv. Bartoloměje proběhne křest devíti katechumenů. V kostele sv. Jana budou při vigílii na Bílou sobotu žehnány pokrmy a po skončení bohoslužby proběhne již tradiční hostina agapé.

Byly také stanoveny termíny pro konání kajících bohoslužeb pro farníky a pro rodiny s dětmi. Kající pobožnost pro farníky spojená s příležitostí přijetí svátosti smíření proběhne 3.4.2006 v 18:45 po mši svaté. Kající pobožnost pro rodiny s dětmi v rozsahu 15-20 min. spojená s příležitostí přijetí svátosti smíření proběhne v sobotu 8.4.2006 v 17:00 v kostele sv. Bartoloměje a na faře. Tato pobožnost by se měla v budoucnosti konat pravidelně jednou za dva měsíce.

Daší část zasedání byla věnována letošnímu roku písma svatého a připravované výstavě „**Česká Bible v průběhu staletí**“. Pastorační rada byla informována o zkušenostech a reakcích lidí na výstavu i aktivit s ní spojených v okolních farnostech. Zaujala především akce ručního opisování bible nebo výstava domácích biblí, které k tomuto účelu zapůjčili farníci ze svých domovů. Na četné žádosti věřících také biskupství připravuje vyhlášení biblické soutěže, pro kterou budou vypracovány jednotné celodiecezní propozice. Český rozhlas Pardubice slíbil přinést rozhovor s Mons. Dominikem Dukou a o termínu výstavy informovat ve svém vysílání.

Daší část zasedání byla věnována letošnímu roku písma svatého a připravované výstavě

„**Česká Bible v průběhu staletí**“. Pastorační rada byla informována o zkušenostech a reakcích lidí na výstavu i aktivit s ní spojených v okolních farnostech. Zaujala především akce ručního opisování bible nebo výstava domácích biblí, které k tomuto účelu zapůjčili farníci ze svých domovů. Na četné žádosti věřících také biskupství připravuje vyhlášení biblické soutěže, pro kterou budou vypracovány jednotné celodiecezní propozice. Český rozhlas Pardubice slíbil přinést rozhovor s Mons. Dominikem Dukou a o termínu výstavy informovat ve svém vysílání.

(Pokračování na stránce 3)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

(Pokračování ze stránky 2)

Výstava začne veřejnou vernisáží 15.5. v 16:00, je třeba pokusit se kontaktovat co nejvíce učitelů a škol, aby se této vernisáži zúčastnili.

V rámci doprovodného programu výstavy proběhne 1.6. 2006 v 18:00 na zámku přednáška Prof. Petra Pokorného a 10.6. v Rytířském sále zámku koncert skupiny Oboroh. Prof. Kuchválek také navrhnul uspořádání koncertu v kostele sv. Bartoloměje v průběhu konání výstavy.

Mgr. Marie Zimmermannová informovala pastorační radu o průběhu přípravy dětí na první svatě přijímání a připravovaných setkáních s rodiči dětí 27.3.2006, koncem dubna proběhne druhé setkání a 20. května víkendové setkání. **28.5. 2006 se bude konat první sv. přijímání.**

V průběhu jednání vyvstala otázka výuky náboženství přímo na jednotlivých školách základních i středních, ať už pouze informativně v rámci občanské nauky, nebo jako samostatné výuky. O svých zkušenostech s výukou na vysoké škole informoval P. Slámečka s tím, že zájem ze strany studentů je značný. Při této diskusi vyplynula potřeba přítomnosti pastoračního asistenta zaměstnaného na plný úvazek, který by podobné aktivity zaštiťoval a vedl jednání s jednotlivými řediteli škol. Je třeba proto vyhledávat v kruhu věřících lidí, kteří touží po tom, angažovat se v této rovině.

Jan Rohlík

ŇŇŇ

MISIONÁŘ P. PETER KRENICKÝ

V úterý 21.3. navštívil naši farnost slovenský misionář P. Peter Krenický. Po mši svaté proběhla beseda o životě tohoto kněze v misii, kterou už 13 let vykonává v nejchudší části Ukrajiny-Zakarpatské Ukrajině. Život lidí v této oblasti je velmi těžký. Lidem chybí práce a když ji seženou, často za ni nedostanou zapláceno. Někteří situaci řeší alkoholem, jiní hledají práci v zahraničí a pak často dochází k rozpadu rodin, čímž nejvíce trpí děti. Mnoho z nich žije na ulici. Mladé ženy často končí jako prostitutky. Nedostává se peněz na vzdělání, chybí infrastruktura. A zde, za této situace, působí P. Krenický, který pomáhá lidem hledat práci, možnosti vzdělání, podporuje rozvoj kulturní tradice, organizuje stavbu 27 kostelů, pomáhá několika rodinám dětí, které by se jinak nenarodily.

Jak říká P. Krenický, není v moci jednoho člověka, aby svými silami dokázal to, co se mu dosud podařilo vybudovat, ale spoléhá na Boží pomoc a nezůstává nevyslyšen. Velkou sílu čerpá v nočních modlitbách, kterých se účastní množství věřících i z ostatních farností. A to vše díky nekonečné lásce k Bohu a k lidem, kterým se snaží všemožně pomoci i přesto, že často musí čelit nepochopení ze strany světské moci. Nezlomilo ho ani loňské fyzické napadení a dál pracuje na obrovském misijním díle v této těžce zkoušené zemi.

Poutavá beseda byla proložena zpěvem ukrajinských modliteb, které P. Krenický zazpíval spolu se svým spolubratrem P. Michalem, a zakončena adorací.

Na podporu misie byla vyhlášena sbírka, která vynesla neuvěřitelnou částku 19 846,- Kč.

Misionář P. Peter děkuje všem, kteří otevřeli svá srdce, našli si čas, přišli a vytvořili krásné společenství a všem, kteří obdarovali potřebné na Zakarpatské Ukrajině.

„Důležitější než rozumět slovům, je porozumět srdci.“ (misionář Peter Krenický)

-mc-

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

NASAVRKY 2006

Datum 3. - 5. 3. 2006 jsme si mnozí v kalendářích dlouho dopředu označili jako „společný víkend“. Co jsme dlouho nevěděli, bylo: kam pojedeme a kolik nás bude.

Nakonec se nás v pátek večer sešlo i s otcem T. Kvasničkou třináct (jako apoštolů s Pánem Ježíšem).

Během víkendu k nám doslova z každého koutu promlouvalo Boží slovo. Útočiště jsme totiž nakonec našli v modlitebně Československé církve husitské v Hradišti u Nasavrk. Nám se modlitebna stala kaplí, jídelnou, ložnicí i tanečním sálem.

Hned po příjezdu každý z nás přiložil ruku k dílu: někdo chystal sál na mši svatou, někdo večeri, jiný štípal dříví. Po mši svaté jsme se s chutí pustili do večere a přivezených buchet. Protože jsme potřebovali nabrat síly na další den, zalezli jsme po společné modlitbě a příběhu na dobrou noc rádi do spacích pytlů. (Hygiena byla jen pro ty nejotrolejší otužilce.)

V sobotu ráno někoho vzbudila zima, někoho vědomí, že slíbil nachystat snídani a někoho kamarádi. Dopoledne si každý užil podle svého. Jedna skupina vyrazila na běžky, ostatní vyšlápli se sáněmi na kopec nebo se šli projít. U oběda nikdo

nechyběl, naopak dva kamarádi za námi přijeli právě až teď.

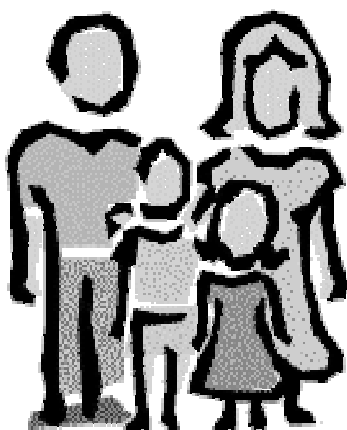
Pokud se vám zdají modlitby křížové cesty v kostele jednotvárné, zkuste to příště jako my: v hlubokém sněhu, na strmém svahu, hrázi přehrady, či zastávce autobusu. A když jsme svá srdce otevřeli Bohu, nemohli jsme zapomenout ani na mši svatou (ta už byla v teple a suchu našeho dočasného domova). A třebaže tomu někdo už nevěřil, našli jsme v sobě po večeri sílu i na taneční večer. Pak statečný pokus o umytí, příběh na dobrou noc a rychle spát.

V neděli se ze spacáku nechce už asi vůbec nikomu z nás. Ale nedá se nic dělat. Zbývá dojít spoustu buchet, stojí za to vyběhnout ještě alespoň na chvilku ven, těšíme se na mši svatou a zapůjčené prostory také chceme vrátit uklizené.

A víte, co bylo na tomto víkendu nejkrásnější? No přece, byl to SPOLEČNÝ víkend. A děkujeme hlavně Pánu Ježíši, že byl po celou dobu uprostřed našeho společenství. Víkend skončil, ale to, co do něj každý z nás vložil, zůstává v srdcích ostatních. A tak vlastně stále pokračuje.

Za celé společenství Ilona Fricová.

POZVÁNÍ ZEJMÉNA PRO RODINY

Asi jste již zaznamenali, že zhruba jednou za dva měsíce bývá při nedělních bohoslužbách ohlašována určitá akce rodin. S touto aktivitou jsme začali na podzim roku 2005 a zatím se v říjnu uskutečnil výlet Častolovic, v prosinci setkání na faře s „uspáváním broučků“ a v únoru pak dětský karneval u Salesiánů. Některé z těchto aktivit již navazují již na dřívější setkávání (například karneval, ale i uspávání broučků). Změnou oproti předchozím letům je pokus dát těmto aktivitám určitý rytmus a pokusit se otevřít tato setkání všem, kteří by o toto mohli mít zájem.

Základním cílem těchto aktivit není ani tak vytvoření určitého křesťanského společenství v pravém slova smyslu, jako spíše pokus o možnost vytvoření lepších vzájemných vztahů, abychom o sobě

věděli navzájem více, než to, že ten černovlasý pán je ten, co sedává o nedělních bohoslužbách zpravidla ve druhé lavici vpravo v Klášterním kostele. V tomto smyslu bychom také tímto chtěli mimo jiné oslovit všechny ty, kteří třeba nemají odvahy sami se aktivně zapojit do určitých společenství či vztahů v rámci farnosti.

Z výše uvedeného také vyplývá snaha o zaměření našich aktivit – nejedná, se tedy také pouze o to, jak zabavit děti, ale snažíme se také zařadit hry, které by nás trochu nutily něco o sobě sdělit, něco společně udělat.

A co nás ještě čeká do konce tohoto školního roku? Na Květnou neděli bychom chtěli uspořádat předvelikonoční odpolední výlet do Lázní Bohdaneč (pravděpodobně spojený se stopovanou a závěrečným pletením pomlázek – v případě nepříznivého počasí by byl zvolen alternativní program na faře), v červnu bychom pak navázali na předchozí roky celodenním setkáním v Míčově u Prachovic (termín ještě upřesníme v návaznosti na program Salesiánů na této chaloupce).

-zn-

KATECHUMENI A BIŘMOVANCI NA VESMÍRU

Ve dnech 24. – 26. 2. prožila skupinka biřmovanců a katechumenů (někteří i se svými drahými protějšky) společný víkend na Vesmíru.

V pátek navečer jsme se sešli na famím dvoře. Otec Antonín Forbelský (který se nám celý víkend fantasticky věnoval) rozdělil „posádky ke strojům“ a za pár okamžiků jsme už v sympatické koloně pěti autíček opouštěli Pardubice. Na Vesmír jsme ovšem nedojeli – tedy ne úplně J. Vzhledem k počasí, do kterého by mimochodem ani psa nevyhnal - ale nás bohužel ano, jsme totiž část cesty museli dojít pěšky. A tak se stalo, že na Vesmír dorazila skupinka sněhuláků – roztáli jsme ale rychle díky vřelému přijetí místních obyvatel. Večer jsme strávili seznamováním se – jednak mezi sebou, neboť biřmovanci se s katechumeny do té doby neznali, jednak s místními obyvateli a ostatními návštěvníky.

V sobotu dopoledne k nám zavítala milá ná-

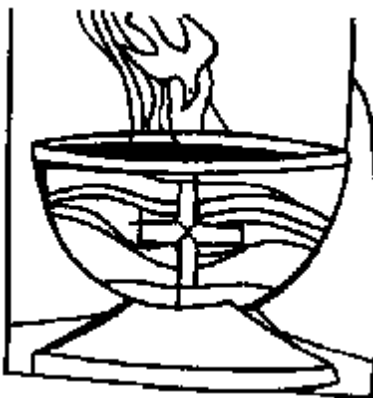
vštěva v podobě P. Vládi Brokeše, který si pro nás přichystal pestrý program, jehož pojátkem bylo jediné téma – etika. Po mši svaté a vynikajícím obědě jsme všichni vyrazili vstříc zimním radovánkám, někteří na lyžích, jiní pěšky. Počasí nám přálo. Báječný den jsme zakončili ještě báječnějším večerem, při kterém jsme se přesvědčili, že v každém z nás dosud dřímá dětská duše. Dosty jsme se pobavili při společenských hrách všeho druhu J.

V neděli dopoledne nám manželé Šimonovi při krátké besedě podhalili tajemství partnerských vztahů a přede mší svatou jsem ještě stihli vyzkoušet, jak to na Vesmíru při jízdě na pytlích sviští. Po svátečním obědě jsme se všichni odebrali směrem k domovu.

Společný víkend zkrátka neměl chybu, a tak se již brzy dočkáme jeho pokračování.

P. Antonínovi a všem ostatním zúčastněným ze srdce děkuje

Vendy.

MINISTRANTI

Zveme všechny ministranty naší velké pardubické farnosti na
„DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MINISTRANTŮ“

VE SKUTČI

VE DNECH 19. - 21. KVĚTNA 2006

(PÁTEK VEČER AŽ NEDĚLE)

Víkendové setkání ministrantů je velkou příležitostí se více spřátelit,
společně se modlit a prožít křesťanské společenství.

Předběžný program pro ministranty ve Skutči:

Pátek 19. 05.

18.00 - 19.00 příjezd a ubytování v Jazykovém gymnáziu ve Skutči

19.00 - 20.00 večerní program

Sobota 20. 05.

dopoledne: krátká katecheze a ministrantské soutěže

odpoledne: program podle výběru

16.00 mše svatá

večer beseda s o. biskupem Dominikem a společná adorace

Neděle 21. 05.

ráno pěší putování s o. biskupem Dominikem na Chlumek u
Luže (8 km, v případě deště odjezd autobusem)

11.00 mše sv. na Chlumku (společná pro ministranty a ministrantky)

Za skutečskou pořádající farnost zve P. Jan Uhlíř,
za Pardubice P. Tomáš, kaplan.

MINISTRANTSKÝ

TÁBOR:

Datum:

2. červenec - 15. červenec

Místo:

Osečná

Cena:

2200 Kč

Přihláška:

v časopise Tarisicius

ZPRÁVY Z DIECÉZE

VÝSTAVA ČESKÁ BIBLE V PRŮBĚHU STALETÍ

Východočeské muzeum Pardubice, Biskupství královéhradecké, Římskokatolická farnost Pardubice a Sdružení přátel české Bible, o. s. Rachamím, jsou spolupořadatelé 20. zastavení putovní výstavy Česká Bible v průběhu staletí v Pardubicích. Výstava bude instalována v parketovém sále Východočeského muzea Pardubice na zámku. **Slavnostní vernisáž se uskuteční v pondělí 15. května v 16 hod.** za účasti diecézního biskupa Dominika Duky OP. Na vernisáži vystoupí pardubický sbor Chorus minor. Záštitu nad konáním výstavy převzaly Ministerstvo kultury ČR a Pardubický kraj. Mediálními partnery jsou Český rozhlas Pardubice a Rádio Proglas.

Výstava potrvá **do 15. června 2006.**

Srdečně vás zveme k prohlídce expozice, na které se seznámíte s historií českých překladů Bible a s ukázkami Vyšehradského kodexu, českých tisků z 16. – 20. století včetně Bible kralické. Součástí jsou i obrazy současných českých malířů inspirovaných Biblí, promítání videofilmu Objevujeme Bibli a mezinárodní projekt „Ručně psaná Bible“.

Doprovodný program:

28. 5. v 17 hod. Koncert duchovní hudby - liturgické skladby autorů různých slohových období (m.j. J. C. Vodňanského, W. A. Mozarta, A. Dvořáka, J. Strejce a dalších), zkomponované na texty žalmů nebo Písma svatého – účinkuje Chrámový sbor kůru sv. Bartoloměje a jeho sólisté pod vedením prof. Jiřího Kuchvála – kostel sv. Bartoloměje

1. 6. v 18 hod. Přednáška Prof. Petra Pokorného, ředitele Institutu Biblických studií, na téma „Vznik evangelí“ – přednáškový sál Východočeského muzea Pardubice

10. 6. v 19 hod. Koncert skupiny Oboroh „Spatřujeme Světlo“ – na téma biblických žalmů – Rytířský sál zámku v Pardubicích

Konání výstavy finančně podpořilo Ministerstvo kultury ČR.

- mz -

ZPRÁVY Z DIECÉZE

POZVÁNKA NA DIECÉZNÍ SETKÁNÍ DĚTÍ

Tradiční Diecézní setkání dětí s otcem biskupem se uskuteční v sobotu **13. května 2006** v Hradci Králové od **9:00 do 15:00 hod.** na téma **Starý zákon v židovských svátcích** aneb Jak je slavil Pán Ježíš. Program připravuje Katechetické centrum Biskupství královéhradeckého ve spolupráci se Vzdělávacím a kulturním centrem Židovského muzea v Praze. Jeho cílem je přiblížit dětem židovské prostředí, ve kterém vzniklo Písmo svaté. Srdečně zveme děti z celé diecéze!

Děti z Pardubic mohou na setkání přijet individuálně s rodiči, nebo společně za doprovodu katechetky Ireny Zbrojové. Sraz před hlavním vlakovým nádražím je v **7:40**, odjezd vlaku 7:55. Náklady na cestu jsou 20 Kč. S sebou svačinu na celý den, pití dostanou děti na místě.

Místo konání: Hradec Králové, Biskupské gymnázium Bohuslava Balbína na Orlickém nábřeží a katedrála Svatého Ducha na Velkém náměstí.

Program:

9:00 – 13:00 výběr z nabídky:

- = slavení jednotlivých svátků (vše v prostorách Biskupského gymnázia) - programy k výběru:
- = Pesach (Vyvedení z Egypta, paralela s Velikonocemi) – 60 min., doporučujeme starším dětem; povede lektorka Židovského muzea v Praze, začátky v 9:15 a 10:30 a 11:45
- = Chanuka (obnova chrámu, paralela s Vánoce-mi) – cca 45 min, děti libovolného věku, začátky v 9:15, 10:15, 11:15 a 12:15
- = Sukkot (vztah Izraele ke stvoření) – 45 min, děti libovolného věku, začátky v 9:15, 10:15, 11:15 a 12:15

- = Purim (Ester, záchrana) – 45 min. děti libovolného věku, začátky v 9:15, 10:15, 11:15 a 12:15
- = Program Badatel – židovské zvyky, slavení Sabatu a svátků Tóry, povede lektorka Židovského muzea v Praze – průběžný program
- = Hebrejská abeceda – symbolika písmen, Tóra, výroba svítek – povede lektorka Židovského muzea v Praze – průběžný program
- = Biblické soutěže (odměněné šekely, za které bude možné získat „židovskou krabičku“, případně něco sladkého)
- = Výtvarné ztvárnění židovských symbolů (židovské hvězdy, hebrejská abeceda – zdobení svíček, výroba svítek nebo obalů na Písmo svaté) – průběžný program

Předpokládáme, že každý účastník prožije během dopoledne dva svátky a zbývající čas věnuje soutěžím nebo průběžným programům. Přestávku na svačinu si skupina může udělat podle svých potřeb. Svačina z vlastních zásob, k dispozici bude štáva na pití.

13:30 – 14:00 Společná příprava na mši svatou – Katedrála Svatého Ducha

14:00 – 15:00 Mše svatá s promluvou diecézního biskupa Dominika Duky OP

Přihlášky na společnou cestu z Pardubic: telefonicky na faře: 466 769 260 nebo u Ireny Zbrojové telefonicky nebo SMS: 721 548 682.

-mz-

KATECHETICKÉ OKÉNKO

PŘÍPRAVA NA PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ

V současné době se v naší farnosti připravuje celkem 29 dětí z 26 rodin k prvnímu přijetí svatého přijímání a ke své první svátosti smíření. V březnu se uskutečnila první schůzka těchto dětí na faře na téma „Svátost smíření“, rodiče byli také seznámeni s obsahem přípravy dětí. Druhá schůzka na téma „Eucharistie“ se uskuteční v **pondělí 24. dubna**. Příprava bude zakončena na společném víkendů rodičů a dětí předposlední květnovou sobotu a neděli v Hoješíně u Slatiňan.

Prosíme, podpořte děti a jejich rodiny svou modlitbou.

Slavnost spojená s prvním svatým přijímáním se uskuteční v **neděli 28. května**, a to po čtrnácti letech opět ve farním kostele sv. Bartoloměje při zvláštní mši svaté v **10:30**. Lavice v hlavní lodi budou vyhrazeny dětem – prvokomunikantům a jejich příbuzným, lavice v bočních lodích a v zadní části kostela budou k dispozici všem, kdo budete chtít společně slavit tuto radostnou bohoslužbu.

Marie Zimmermannová

ORGANIZACE SBĚRU ŠATSTVA

Stává se již pravidlem, že Oblastní charita Pardubice organizačně zajišťuje sběr použitého textilu. Tento sběr je pořádán každý poslední pátek a sobotu v měsíci od 9:00 do 17:00 hod. na prvním prodlouženém nástupišti pardubického nádraží. Vybrané šatstvo směřuje do zařízení Diakonie Broumov, která je třídí a zpracovává. Vhodné a použitelné šatstvo distribuuje do chudých částí světa nebo oblastí postižených katastrofami. Nejbližší termín akce je stanoven na 28. a 29. dubna. 2006.

Děkujeme všem dárcům, kteří touto formou pomáhají potřebným.

POMOC PŘI POVODNÍCH

Oblastní charita Pardubice ve spolupráci s Diecézní charitou Hradec Králové nabízí pomoc občanům, kteří jsou postiženi povodní na Pardubicku. Pomoc spočívá především v zapůjčení ponorných čerpadel, elektrocentrál a odvlhčovačů. Starým, zdravotně postiženým nebo osamělým občanům nabízí i pomoc při odstraňování následků povodně.

Zároveň vybízí i dobrovolníky, kteří by chtěli ve spolupráci s Charitou pomoci občanům poškozeným povodní, aby se hlásili na telefonním čísle 466 97 02 27, 466 33 50 26, nebo na mobilu 777 73 60 35. Centrum pomoci je ve víceúčelovém zařízení Oblastní charity Pardubice v bývalé škole v Třebosicích.

DALŠÍ ZPOŽDĚNÍ VÝSTAVBY DOMU POKOJNÉHO STÁŘÍ V ROSICÍCH NAD LABEM

Je tomu už rok, co Krajský soud v Pardubicích rozhodl o vrácení soudního sporu z důvodu odvolání odpůrců stavby Domu pokojného stáří v Rosicích nad Labem. Pověřil okresní soud, aby ustanovil soudního znalce, který určí, zda a o kolik klesne hodnota nemovitostí odpůrců v případě umístění domu pokojného stáří v jejich blízkosti.

Od této doby proběhlo další odvolání sousedů, kteří nesouhlasí se stavbou. K dalšímu odvolání došlo z důvodu, že jim okresní soud nařídil zaplatit zálohu 25 000 Kč za vyhotovení znaleckého posudku. Odpůrci tvrdí, že by tuto zálohu měla zaplatit žalovaná strana, tedy Oblastní charita Pardubice. Krajský soud jejich odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí okresního soudu. Každý z odpůrců stavby musí tudíž zaplatit 5 000 Kč.

Smutnou skutečností však zůstává, že celá záležitost se opět protáhla o celý další rok, neboť znalecký posudek bude teprve nyní zadán ke zpracování.

Otázkou stále zůstává, co vlastně bude soudní znalec přezkoumávat, když Charita má veškerá veřejnoprávní vyjádření k územnímu stavebnímu rozhodnutí vyhotovena a schválena, včetně navíc dodatečně odpůrci požadované hlukové studie. Bude snad přezkoumávat normy, podle kterých byla tato vyjádření stanovena? Nám nezbyvá než povzdech nad tím, že obstrukce sousedů vedoucí k dalšímu časovému odkladu vítězí nad veřejně prospěšným zájmem občanů, kteří usilují o existenci zařízení sloužícího seniorům.

Karel Tajovský

MODLITBA VELKÉHO PÁTKU

Lide můj, co jsem ti učinil ?

Čím jsem tě zarmoutil ?

Odpověz mi ...

Tím, že jsem vám dal celou zemi a její bohatství: obilí, vinice, naftu, uhlí, atomy?

Vy se těchto darů nejprve zmocňujete, místo abyste je rozdělovali, a pak jich používáte k válkám a tak je promarníte a znehodnotíte.

Tím, že jsem vám dal svůj život a sílu?

Vy jí užíváte k zahubení života a k pronásledování slabých menšin.

Tím, že jsem vám dal řeč, abyste se mohli dorozumět s ostatními lidmi?

Vám slouží ke lži a skrývání myšlenek vašich srdcí.

Tím, že jsem já, Stvořitel, přišel mezi vás na zem jako prostý dělník, tesař a drsnýma upracovanýma rukama?

A vy jste probodli mé ruce a přibili mě na kříž.

Tím, že jsem vám dal nejčistší ženu za Matku?

A vy ji neposloucháte a vysmíváte se jí.

Tím, že jsem umíraje nechal jako odkaz své slovo, aby učilo lidi opravdu se milovat?

A vy tomuto slovu nechcete naslouchat a divíte se, že se nic nedaří.

Čím jsem tě zarmoutil ?

Odpověz mi ...

Lide můj, co jsem ti učinil?

LITURGIE

SVATÝ TÝDEN - CESTA S KRISTEM Z KNIHY "VELIKONOCE - SOUBOR RŮZNÝCH TEXTŮ"

*Kdo mě následuje, nebude chodit
v temnotě, ale bude mít světlo života.
(Jan 8, 12)*

Velikonoce nejsou svátkem jako ty ostatní: je to "svátek svátků", "slavnost slavností". (KKC 1169). Slavením velikonočního tajemství se křesťané spojují v důvěrném společenství s Kristem a vydávají se s ním cestou kříže ke vzkříšení a k životu s Bohem.

KVĚTNÁ NEDĚLE

Oslava Svatého týdne začíná na Květnou neděli průvodem, který symbolicky naznačuje, že následujeme Pána na jeho cestě utrpení a účastníme se jeho kříže, abychom dostali také podíl na jeho vzkříšení a na jeho životě. Tuto myšlenku

vyzdvihuje zvláště žehnací modlitba nad ratoletmi: "... požehnej také nás, ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem."

Květná neděle spojuje Kristův královský triumf a oslavu jeho utrpení vjedno. Obojí je ve velikonočním tajemství vzájemně propojeno...

ZELENÝ ČTVRTEK

Tématem večerní liturgie jsou dvě události: Ježíšova večeře, při níž ustanovuje tajemství eucharistie a myje apoštolům nohy; Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě a jeho zajetí...

Kristus nás posiluje svým tělem a svou láskou. V této

síle se pak můžeme vydávat na cestu do zaslíbené země. Na cestu, která vede i přes poušť utrpení a smrti, ale též skrze bránu vzkříšení. Cílem této cesty je "země", ze které nebudeme vyhnáni, totiž "nové nebe a nová země" nebeského království.

VELKÝ PÁTEK

Podle prastaré tradice se dnes neslaví eucharistická oběť, ale obřady na památku utrpení Páně. Ty mají tři části: Bohoslužbu slova (ve které se čtou pašije) zakončenou přímlovami za celý svět; uctívání kříže; přijímání.

Velký pátek je postním dnem -

postem od masa a újmy v jídle.

= Tento den je připomínkou dne smrti Ježíše Krista, kdy se konal proces odsouzení, jeho poprava i pohřeb

= v Bibli se události popisují ve všech čtyřech evangelích.

= Tento den se tato část evangelií čte v tzv. pašijích. (Z toho pak vznikly tzv. pašijové hry, při nichž se tyto události nečetly ale hrály)

= Velký pátek je vzpomínkou na ukřižování, a proto je prožíván jako den postu ve znamení smutku, ticha a rozjímání

= Podle evangelií odpoledne ve tři hodiny zemřel Ježíš na kříži. Proto se přibližně v tento čas věřící scházejí k zvláštní bohoslužbě - není to běžná mše, otvírá se smysl utrpení a smrti Krista při čtení Bible, připomíná se pokleknutím před křížem, přednáší se modlitby za velké bolesti celého světa (rozdělení, války, špatné vztahy, nejednota křesťanů, ...)

= na Velký pátek je výzdoba kostela chudá, žádné květiny, žádné svíce na oltáři, písně se zpívají bez doprovodu varhan a zvony mlčí

= v mnohých kostelech se koná tento den ještě pobožnost křížové cesty

= Bible vypráví, že v momentě Ježíšovy smrti se roztrhla opona, která v jeruzalémském chrámě dělila velesvatyni od ostatních prostor. Tím Písmo naznačuje, že Ježíšovou smrtí se otevřela cesta k největšímu pokladu - k samotnému Bohu. Lidová tradice toto poněkud opravila a vypráví o otevírání pokladů ve skalách

Proklet je každý, kdo visí na dřevě (srov. Gal 3,13). Ježíšův spásný čin spočívá v tom, že všechen následek hříchu dopadl na něj, místo na nás. Vzal naše prokletí na sebe. Na kříži protřpěl to, co způsobuje hřích - ztrátu Boha. Toto největší utrpení vytrpěl až do dna. "Bože můj, Bože můj" - zvolal na kříži - "proč jsi mě opustil?" (Mt 27,6).

BÍLÁ SOBOTA

Bílá sobota je tzv. aliturgickým dnem, neboť se dnes zásadně neslaví mše svatá a další svátosti, kromě pomazání nemocných a svátosti smíření.

Bílá sobota je příležitostí prožít u Kristova hrobu skutečnost smrti, beznadě-

(Pokračování na stránce 10)

(Pokračování ze stránky 9)

je a prázdnoty. Tedy všeho toho, v čem bychom byli díky hříchu uvězněni, nebýt Ježíšova vítězství, slaveného o velikonoční noci.

Dle starodávného zvyku, vycházejícího ze židovského (resp. orientálního) počítání času, začíná nový den již po západu slunce (předešlého dne). Oslava významných svátků a událostí tak začínala již v předvečer příslušného svátku - tzv. vigilie. Oslava vzkříšení tak tedy začíná (dle našeho počítání) večer na Bílou sobotu, anebo v noci. (Stejně jako například o Vánocích, kdy je hlavním svátkem 25.12., se slaví "Štědrý večer" již večer 24.12)

VELIKONOČNÍ NOC

Velikonoční vigilie je oslavou svaté noci, kdy Pán vstal z mrtvých, kdy rozlomil pouta smrti a jako vítěz vystoupil z hrobu, aby i nám otevřel cestu k životu. Oslava Veliké noci vyjadřuje mnohými symboly a texty tento velikonoční

"přechod" (pesach) ze zajetí utrpení a smrti do života svobody a plnosti.

O celém velikonočním tajemství, vsazeném do plánu spásy, vypráví velkou lyrickou básní velikonoční chvalozpěv Exsultet. V mistrné zkratce vidí vzkříšení v souvislosti se Starým zákonem i se životem současného křesťana.

Křestní obřady

Podstatným prvkem liturgie velikonoční noci je křestní slavnost. Tajemství křtu vyvěrá přímo z velikonoční události. Skrze něj máme účast na Kristově utrpení, smrti a vzkříšení. Proto se přednostně slaví a obnovuje právě o Velikonočních.

Křest v řečtině znamená ponořovat. Křest v Krista Ježíše znamená osobní, pevné spojení s Ježíšem. Je to navázání osobního pouta s Ježíšem a s církví, které pro člověka znamená záchranu, péči a vysvobození z neodvratné moci zla.

"Křtem jsme s ním byli pohřbeni ve smrt, abychom - jako Kristus - byli vzkříšeni z mrtvých slavnou mocí svého Otce a vstoupili tak na cestu nového života" (srov. Řím 6,4).

VELIKONOČNÍ NEDĚLE

Kristus vstal z mrtvých za svítání "prvního dne v týdnu", neboli "prvního dne po sobotě" (která byla podle židovského kalendáře posledním dnem týdne). Svým zmrtvýchvstáním dovršil Boží stvořitelské a vykupitelské dílo. Proto se křesťané

v tento den začali pravidelně scházet k eucharistickému "lámání chleba" a tento den nazvali "dnem Páně".

Každá neděle v roce je tedy "oslavou Velikonoc" - zpřítomněním Kristova vykupitelského činu, ze kterého můžeme čerpat posilu pro naši vlastní cestu zmrtvýchvstání.

VELIKONOČNÍ DOBA

Slavení Velikonoc pokračuje dalších padesát dní až do neděle Seslání Ducha svatého, jakožto jeden sváteční den, jako "velký den Páně".

Milost Velikonoc se neomezuje na jediný den. Jejich jasný paprsek nezapadá, ale vždycky je připraven osvětlit toho, kdo po něm touží... Tento svátek nás provází těžkostmi, na něž ve světě narážíme; a Bůh nám nabízí radost ze spasení, která z tohoto svátku vyzařuje. (podle sv. Atanáša)

Nebojte se!

Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach. Nebojte se toho, co jste sami vytvořili, nebojte se ani všeho, co člověk vyrobil a čím je den ode dne více ohrožován!

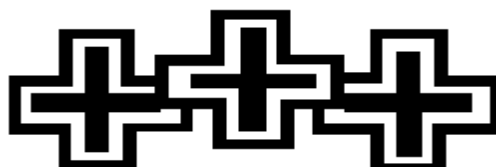
A konečně, nebojte se sami sebe!

Kristus po svém zmrtvýchvstání řekl apoštolům a ženám: "Nebojte se!". Tato slova potřebujeme na sklonku druhého tisíciletí možná více, než kdy jindy.

(Jan Pavel II.)

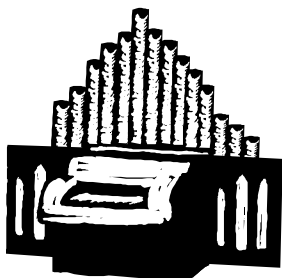
Jít ve stopách Ježíšových je naším povoláním. Je to jediná cesta, která vede skrze smrt k životu.

(Joachim kardinál Meisner)

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č. 31

KAPITOLY Z HISTORIE CHRÁMOVÉ HUDBY 4. ČÁST – VARHANY A VARHANNÍ HRA (13)

Náš seriál o varhanách vstupuje nyní na území největších evropských varhanních „velmocí“ Francie a Německa. Dnes započneme u francouzských varhan s vědomím, že vtěsnat tak rozsáhlou a nesmírně zajímavou téma-

tiku do krátkého článku je nemožné.

Dějiny stavby varhan ve Francii se začínají v 10. stol., odkud existuje první zmínka o varhanách v Remeši, postavených arcibiskupem G. de Aurillacem, pozdějším papežem Silvestrem II. Ve století 14. se udávají varhany v Notre Dame v Paříži. O dvě století později pak stály vyspělé nástroje v katedrálách v Le Mans, Amiens, Rouen a dalších. Již v této době se začínají zdejší nástroje značně odlišovat od sousedních zemí, a to v první řadě zvukem jazykových rejstříků, jichž v pozdějších nástrojích nalezneme až třetinu z celé dispozice a jazykové hlasy jsou dodnes pýchou francouzských nástrojů. Další zvláštností je umístování varhan na boční stěnu lodi ve středu kostela – tzv. „vlastovčí hnízda“ – např. Chartres či Strassbourg. Zlatý věk stavby varhan ve Francii nazývaný Grand siècle započal v 17. - 18. stol. osobnostmi mistrů P. Thierryho, F. Cliquota, J. Isnarda a A. Silbermanna, prostřednictvím jehož bratra Gottfrieda, současníka J. S. Bacha, pronikl vliv francouzského zvukového ideálu a konstrukčních zásad do Německa. Z této doby

také pochází základní kámen varhanářské literatury, z něhož čerpaly celé další generace stavitelů, třísvazkový spis benediktina Dom Bédose de Celles – Umění varhanářství.

Současně s mohutným rozmachem varhanářství se vyvíjela i francouzská skladatelská škola. Zakladatelem byl J. Titelouze (1563-1633), proslulý varhaník, znalec varhan a průkopník varhanní kompozice. Od něho pochází citát: „Nástroj s píšťalami si vyvolil Bůh, aby mu zpíval chválu“. Titelouzův význam je srovnatelný s jeho nejvýznamnějšími současníky: Sweelinckem, Byrdem i Frescobaldim. Z dlouhé řady následovníků jmenujme aspoň L. Couperina, otce hudebnického rodu, N. Lébegua, H. d'Angleberta a po nich přicházejí vrcholní autoři Grand siècle – F. Couperin, L. Clérambault a L. Marchand. Všichni komponovali skladby vhodné do liturgie, především k obětování a proměňování a velmi často je shromažďovali do sbírek zvaných Livre d'orgue. Od poloviny 18. stol., spolu s nástupem žánrové rozmanitosti galantního stylu, se objevují autoři, varhanní virtuozové, propagující světské prvky a virtuositu, někdy zabíhající až na samou hranici výrazové povrchnosti. Sem patří např. J. Dandrieu, M. Corrette a C. Balbastre, kteří se již dožili období francouzské revoluce (1791), jež rozhodně nepřála, ostatně i v duchu osvícenství, varhanám i varhanní hudbě.

Pokračování Francie příště

Jiří Kuchválek
regenschori

SLOVO K LIDOVÉMU ZPĚVU V POSTNÍ DOBĚ.

Zpěv lidu v době půstu by měl vyjadřovat kající charakter a v našem kancionálu není mnoho písní, které by tomuto odpovídaly. Většina textů je spíše s tematikou Velkého pátku. To neznamená, že by se neměly zpívat, ale měly by zaznít spíše blíže Triduu. Proto jsme o 4. neděli postní zpívali píseň č.312, která je myšlenkově velmi inspirativní. Jistě jste mnozí také zaznamenali zpěv částí chorálního ordinaria – Kyrie, Sanctus a Agnus Dei, které jsou pod č. 509 a tajně doufám, že nezůstane jen u tohoto, ale časem přibudou ještě části, Gloria eventuálně Credo nebo jiné chorální ordinarium, např. Missa De Angelis. Prosím Vás touto cestou za aktivní účast a spolupráci.

A ještě anonce: o Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně při mši sv. v 9 hod. bude v kostele sv. Bartoloměje provedena Missa C dur – Orgelsolomesse W.A.Mozarta.

Mgr. Jiří Kuchválek, regenschori

INZERÁT

50-tiletá lékárnická laborantka, nekuřačka tiché povahy, hledá skromný pronájem jedné místnosti v Pardubicích od 1.10.2006. Pomůžu v domácnosti, nakoupím. T.č.:777 551 324.

DOPIS NA VĚČNOST

Milý pane profesore!

Psal se rok 1957, kdy moji rodiče jednoho dne po mši sv. u kostela sv. Bartoloměje v Pardubicích s Vámi projednali moje velké přání, zda byste mne mohl vyučovat sólovému zpěvu. V té době jste již učil moje sestry. Vzpomínám na ten den velice živě, vryl se mi do paměti. Stála jsem vedle svého tatínka, vzhlížela na Vás s velkou úctou a obdivem... A Vy jste odpověděl: „Tak ji přiveďte, já ji přezkouším.“

Byla jsem velmi šťastná. Zнала jsem Vás totiž z bohoslužeb a Vaš zpěv mne zaujal již v útlém dětství. Snad nejvíce již tenkrát mne oslovovala píseň „Bože, před tvou velebností na kolena padáme ...“, která ve Vašem podání zdatného zpěváka a varhaníka vždy měla ohromnou hloubku. Myslím, že takto provedená píseň mi skutečně přibližovala Boží velikost. Stala jsem se Vaší žákyní a léta plynula ... Hodiny sólového zpěvu i hodiny sborového zpěvu byly velice pěkné. Svě žáky jste uměl zaujmout, mnohé krásně naučit - s láskou a přívětivostí. Často jste s námi hovořil o životě. Dokázal jste být i přísný, na druhé straně ale i kamarádský. S talentem citlivého pedagoga jste uměl odhadnout, v jaké náladě (stresu či duševní pohodě) žák právě je a podle toho hodina výuky probíhala. Za celá dlouhá léta jsem nikdy neodcházela z hodiny zpěvu otrávená nebo znechucená, ale vždy v dobré náladě. Učil jste nás lásce k vlasti, Bohu, lidem i k hudbě. To se Vám znamenitě vedlo i v dobách - a to v hluboké totalitě. Vzpomínám, že jste se nikdy „neschovával“, uměl zasednout za varhany a svou hrou a zpěvem projevit Vaš nekompromisní a přesvědčivý postoj k Bohu. Nebylo pro Vás ani problémem si obhájit, že jste své žáky, bez ohledu na jejich přesvědčení, nechal zazpívat v kostele při bohoslužbách (ať už to byly májové pobožnosti nebo při mši svaté). „I toto patří k pěveckému vzdělání“, znělo Vaše odůvodnění.

Ale nechci dnes vzpomínat na Vás pouze jako výborného pedagoga. Ráda připomenu i Vaše významné místo v naší farnosti, farníka, se kterým jsme se setkávali pravidelně při bohoslužbách. Tyto jste obohacoval svým zpěvem a hrou na varhany. Mnohé z našich řad jste doprovázel hudbou při udílení svátosti manželství. Radost z nového života jste prokazoval hudebním doprovodem při udělení svátosti křtu, s některými jste se tak i loučil, když je Bůh povolal na věčnost. Ani o primičních mších svatých jste nechyběl. S určitostí mohu potvrdit, že o Vás jednoznačně platilo: „Kdo zpívá, dvakrát se modlí.“ Bylo to

slyšet a kdo chtěl, porozuměl.

Je mi líto, že jedna z Vašich duchovních skladeb „Aleluja“, zazní již na druhém břehu řeky života. Ale Boží rozhodnutí s úctou respektuji. Svěřený denár jste určitě dobře zhodnotil - náš Pán Vás k sobě povolal v Den učitelů. Věřím, že zaposlouchám-li se právě teď - pozorně, tiše a s velikou vděčností - uslyším snad (byť z veliké dálky) Vaš chvalozpěv na prahu věčnosti „Bože před tvou velebností na kolena padám ...“. A Vy jistě uslyšíte jako odpověď: „Ano, služebníku věrný, vejdi v radost Pána svého!“

Milý pane profesore, za Vaši velkou lásku vůči nám, se kterými jste se v životě potkával, za to, čím jste pro nás všechny byl a zůstáváte, Vám velice děkujeme. Za žáky i farníky se loučí a svými modlitbami Vás do Boží náruče provází

Anna Hofericová.

*Dne 28. března 2006 - v Den učitelů - byl povolán na věčnost náš farník, dlouholetý profesor na Hudební škole v Pardubicích, zpěvák a varhaník všech pardubických kostelů **profesor Bohumír Bartoš**. Kéž mu Pán odmění vše, co pro Jeho slávu po dobu přibližně padesáti pěti let působení v Pardubicích vykonal.*

VÍTĚZSTVÍ JE JISTÉ!

Ať jsme svázáni jakýmikoliv pouty,
díky Velikonocům můžeme říci:

„**Vítězství je jisté !**“

Ať jsme v jakékoliv situaci,
když už nejsme schopni lásky
a nemáme odvahu jít dál,
můžeme říci: „**Vítězství je jisté !**“

Když nám zemře někdo, koho milujeme,
a když se zdá, že neexistuje budoucnost,
můžeme říci: „**Vítězství je jisté !**“

Ráno o Velikonocích ucedníci zjistili,
že láska zvítězila nad nenávisť,
přátelství nad zradou,
život nad smrtí.

„**VÍTĚZSTVÍ JE JISTÉ !**“

(Z knižního rozhovoru s Timothy Radcliffem OP)

RUKA

Celé tělo je nástrojem a výrazem duše. Duše není toliko uvnitř v těle, jako když někdo sedí ve svém domě, nýbrž přebývá a působí v každém údu a v každé žilce. Mluví z každé linie a tvaru i pohybu těla. V obzvláštní míře však jsou nástrojem a zrcadlem duše obličej a ruka.

O obličejí je to beze všeho jasno. Ale pozoruj jednu některého člověka - nebo sám sebe - jak se hnutí myslí, radost, překvapení, očekávání projevuje v jeho ruce. Neříká často prudké zdvižení nebo tiché šubnutí ruky více nežli samo slovo? Nezdá se někdy pronesené slovo hrubé vedle tiché, tak mnoho říkající mluvy ruky? Ona je po tváři nejduchovnější částí těla. Je ovšem pevná a silná jako nástroj práce, jako zbraň k útoku i obraně, ale přece také zase velmi jemně stavěna, bohatě členěna, pohyblivá a prostoupena jemně citlivými nervy. Je to opravdu nástroj, kterým člověk může vyjvit svou vlastní duši. A přijmout duši cizí; neboť to také činí rukou. Či není to přijímání cizí duše, když se někdo chápe podávaných mu rukou? Se vší důvěrou, radostí, souhlasem i žalem, který z nich mluví?

A tak nemůže ani jinak být, než že ruka má své slovo i tam, kde duše obzvláště mnoho říká nebo slyší, totiž před Bohem. Kde chce v modlitbě sama sebe dát a přijmout Boha.

Když se někdo sám v sobě usebere, když je ve své duši samotný s Bohem, tu se ruce pevně sevřou, prsty se zaklesnou, jakoby ten vnitřní proud, který ba rád vytékal ven, měl být převeden z jedné ruky do druhé a měl zase proudit nazpět do nitra, aby všechno zůstalo uvnitř, u Boha. Je v usebrání sebe sama; střežení skrytého Boha. Říká se tím: „Bůh je můj a já jsem jeho, a jsme sami spolu uvnitř.“ Právě tak činí ruka, když hrozí propuknout nějaké vnitřní selhání, nějaká veliká běda, nějaká bolest. I tu se ruce svírají a v tomto sevření zápasí duše sama se sebou, až se přemůže a uklidní.

Stojí-li však někdo před Bohem s pokorným a uctivým srdcem, pak se dlaně kladou celou plochou k sobě. To vyjadřuje pevnou kázeň a ovládnutou uctivost. Jest to pokorné, dobře spořádané mluvení vlastního slova a pozorně ochotné naslouchání slovu Božímu. Anebo to vyjadřuje oddanost, odevzdanost, jestliže ruce, kterými se jinak bráníme, vkládáme jakoby svázané do rukou Božích.

Jistě se také stává, že se duše zcela před Bohem otevře, velikou radostí nebo díkem, že se v ní, jako u varhan, otevřou všechny rejstříky a daleko proudí vnitřní plnost. Anebo se zdvihne touha a volá. Pak ovšem člověk rozevře ruce a pozdvihne je jako širokou plochou, aby proud duše mohl volně proudit a duše mohla plně přijmout, po čem žíznil.

A konečně se může stát, že člověk sám sebe soustředí se vším, co jest a co má, aby se v čisté odevzdanosti přinesl Bohu, neboť ví, že bude třeba oběti. Pak ovšem složí ruce i paže na prsou ve znamení kříže. Krásná a velkolepá je řeč ruky. Církev o ní praví, že nám ji Bůh dal, abychom „v ní nosili duši“.

Vezmi ji tedy vážně, tuto svatou mluvu. Naslouchá jí Bůh. Mluví o nitru duše. Může též mluvit o lenivosti srdce, o roztržitosti a jiných nedobrotách. Drž ruce řádně a hled', aby tvé nitro bylo s tím vnějškem v opravdovém souladu!

Byla to jemná a křehká věc, o které jsme zde mluvili. Člověk vlastně takové věci říká nerad. Něco se tomu vzpírá. A proto tím pečlivěji dbejme na tyto věci ve skutečnosti. Nedělejme z nich marnivou nebo strojenou hru, nýbrž budiž to mluva, kterou tělo v čisté opravdovosti Bohu říká, co míní duše.

Romano Guardini,
„O posvátných znameních“

VZKŘÍŠENÍ

Marie Cekotová

Až zhasne plamen
jediným dechnutím větru,
až uvadne poslední květina
a vychladne sluneční žár,
až zhrouť se paláce pochybné moci,
po věky tvořené rukama tisíců,
až země se v základech otřese
a padnou ohromné masívy hor,
až poslední bárky ke břehu doplují
a z času zbude jenom cár,
pak vzejde Nové ráno.

A ve světle jasnějším
než byly kdy paprsky pozemského slunce
spatříme Novou zemi s vítězným Králem,
který svou smrtí přemohl smrt navždy.

RŮZNÉ

O ČEM SNILY TŘI CEDRY Z LIBANONU (LEGENDA O TŘECH STROMECH)

V krásném libanonském lese rostly tři cedry. Jak víme, cedr roste velmi pomalu, a tak měly tři cedry hodně času na to, aby přemýšlely o životě, o smrti, o poměrech a o lidech. Byly svědky mnoha událostí: viděly královnu ze Sáby, jak putovala se svým doprovodem a s dary ke králi Šalomounovi. Později viděly, jak se země pokryla krví, když Izraelité válčili s Asyřany. Znaly Jezabel a proroka Eliáše – nepřátele na život a na smrt. Byly u toho, když lidé vynalezali písmo, a pozorovaly karavany, které putovaly kolem, obtíženy barevnými látkami. Jednoho dne začaly cedry hovořit o své budoucnosti.

„Po tom všem, co jsem viděl,“ pravil první strom, „bych chtěl, aby se ze mne stal trůn mocného krále, který by vládl nad celou zemí.“ „Mně by se líbilo, abych byl součástí něčeho, co každé zlo promění v dobro,“ vysvětloval druhý cedr. „Pokud jde o mne, přál bych si, aby lidé pokaždé, když se na mne podívají, si vzpomněli na Boha,“ připojil odpověď třetí strom.

Po nějakém čase se objevili dřevorubci. Cedry pokáceli a naložili na loď, která je odvezla. Každý ze stromů měl své přání, ale skutečnost málokdy odpovídá snům. Z prvního stromu udělali lidé chlív pro zvířata a ze zbytků dřeva vyrobili žlab na seno. Z druhého stromu se stal jednoduchý stůl, který si koupil obchodník s nábytkem. Dřevo třetího stromu nenašlo žádného kupce, a tak z něj udělali trámy, které nechali ve skladu.

Stromy byly nešťastné a naříkaly: „Naše dřevo bylo výborné, jaké krásné výrobky se z nás mohly stát! Ale použili nás na tak obyčejné věci!“ „Já jsem mohl být trůnem, a teď jsem chlívem s dřevěným žlabem,“ zanaříkal první strom. „Já jsem snil o tom, že budu pomáhat, aby se každé zlo proměnilo v dobro, a teď jsem jen obyčejným stolem,“ smutně pronesl druhý. „A já jsem si přál,

aby si lidé při pohledu na mne vždycky vzpomněli na Boha. Ale teď? Vždyť jsou ze mne obyčejné trámy. Copak ty mohou někomu připomenout Boha?“ zabědoval třetí strom.

Litovali se, a čas běžel.

Jedné noci plné hvězd se do přístřešku vyrobeného z prvního stromu uchýlila dvojice – muž a žena – která nenašla nikde jinde místo. Na ženu přišly právě v tu noc porodní bolesti. Narodil se jí syn a položila ho do dřevěných jeslí vystlaných senem. V tu chvíli první cedr pochopil, že jeho sen se splnil. Dítě, která zde přišlo na svět, bylo největším z králů, kteří se kdy na zemi zrodili.

Uběhlo pár desetiletí. V jednom skromném domě sedělo několik mužů kolem stolu vyrobeného z druhého cedru. Jeden z mužů, než začali jíst, řekl zvláštní slova o chlebě a víně, které měli před sebou. „Toto je moje tělo,“ řekl, když žehnal chléb. Pak pozvedl číši s vínem a řekl: „Toto je moje krev, která se prolévá za vás a za všechny na odpuštění hříchů.“ Vtom druhý strom pochopil, že se zde uzavírá smlouva mezi člověkem a Bohem, která má moc proměnit každé zlo v dobro, a že jeho sen se také splnil.

Následujícího dne vytáhli nějací lidé ze skladu dva trámy z třetího cedru a spojili je do tvaru kříže. Kříž nechali v rohu místnosti. Za několik hodin ho vložili na ramena strašně zbitého člověka. Toho člověka pak přibili na kříž. Strom byl zachvácen hrůzou a plakal nad osudem, který ho stihl. Po třech dnech však ten člověk, který na něm byl ukřižován, vstal z mrtvých! Jeho učedníci tu zprávu roznesli do celého světa. Kříž už nebyl symbolem smrti, ale vítězství!

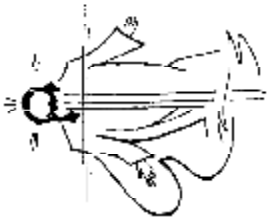
Všem třem libanonským cedrům se splnil sen, o kterém snily, ale úplně jinak, než si to představovaly. To se v životě stává moc často!

Podle W. Hoffsummera

SVÁTOST SMÍŘENÍ - PARDUBICE - VELIKONOCE 2006

DEN	ČAS	MÍSTO	ZPOVÍDÁ
PONDĚLÍ 10. dubna	16.00 - 18.00 17.00 - 18.00	kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Bartoloměje	P. Jaromír BARTOŠ P. Antonín FORBELSKÝ
ÚTERÝ 11. dubna	08.00 - 10.00 10.00 - 12.00 12.00 - 14.00 14.00 - 16.00 16.00 - 18.00	kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Jana Křtitele	P. Jaromír BARTOŠ P. Antonín FORBELSKÝ Mons. Antonín DUDA Mons. Josef KAJNEK P. Tomáš KVASNIČKA
STŘEDA 12. dubna	16.00 - 18.00	kostel sv. Bartoloměje	P. Antonín FORBELSKÝ
PÁTEK 14. dubna	od 13.00	kaple sv. Václava	P. Josef TROCHTA

PŘEHLED VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB 2006

	Kostel sv. Bartoloměje	Kostel Zvěstování Panny Marie	Kostel sv. Jana	Kaple sv. Václava (salesiánské středisko)	Kostel sv. Jiljí (Pardubičky)	Kaple Narození P. Marie (Svítkov)	Kostelíček (řeckokatolické bohoslužby)	Kostel sv. Václava (Rosice n. L.)
9. dubna KVĚTNÁ NEDELE	7:00 9:00 19:00	10:00	sobota 18:00	8:30 10:00	17:00	sobota 16:00	10:00	8:00
	18:00		6:30 12:00	7:00			16:00	
12. dubna Středa	18:00		6:30 12:00				16:00	16:45
	18:00 + adorace do 22:00		20:00 + adorace do 24:00	20:00 + adorace + adorace				16:00
14. dubna VELKÝ PÁTEK	18:00		16:00	16:00			16:00	18:00
	18:00		21:00	21:00			16:00	18:00
16. dubna NEDELE ZMRTÝVSTÁNÍ	7:00 9:00 19:00	10:00		8:30 10:00	17:00	16:00	9:00	8:00
	7:00 9:00 19:00			8:30			10:00	8:00

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Út	Adorace (trvá přibližně 1 hodinu)	kostel sv. Jana	18:45 hod.
St	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské středisko	9:15 hod.
Čt	Mariánský večer	kostel sv. Jana	18:30 hod.
	Společenství mládeže	fara (sál)	19:00 hod.
Pá	Ministrantské schůzky	fara	14:30 hod.
	Biblická hodina	fara	19:00 hod.

DALŠÍ AKCE

St 12.4.	Seniorklub	fara	14:30 hod.
Po 17.4.	Návštěva - Mons. Dominik Duka	kostel sv. Bartoloměje	9:00 hod.
Út 18.4.	Přijímání intencí na měsíc květen	fara	7:00 hod.
St 19.4.	Koncert VUŠ	kostel sv. Bartoloměje	19:15 hod.
Čt 20.4.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Koncert Cantus Amici	klášterní kostel	18:30 hod.

Obřady TRIDUA jsou v samostatné tabulce.
Příležitost ke SVÁTOSTI SMÍŘENÍ jsou v samostatné tabulce.

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 21. dubna, příští číslo vyjde 30. dubna 2006

*....z Kristova kříže nám vyrůstá naděje.
Mějme odvahu v naději růst skrze
naš osobní kříž ke Vzkříšení ...*

**Radostné prožití Velikonočních svátků
a naději do budoucích dnů**

všem vám přeji a vyprošuji

duchovní pardubické fary

**Resurrexit sicut dixit.
Alleluja!**

Velikonoce 2006

NAROZENINY A SVÁTKY:

13.4.1920 * Mons. Karel Otčenášek
18.4.1949 * Mons. Josef Kajnek
26.4.1943 * Mons. Dominik Duka

Zpravodaj

Pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava
Vydává Řemízokomitév teréni úřad v Pardubicích

Farní zpravodaj - nápady, návrhy, reakce
Antonín Forbelský, Kostelní 92, Pardubice 530 02
forbelsky@centrum.cz , www.farnost-pardubice.cz